

ՈՒՌԻՆ (ԳԵՏԱԿԻ ՎՐԱՅ)

Խօսք՝ Աւ. Բսահակեան

Երաժշտ.՝ Դանիէլ Ղազարեան

Գետակի վրայ թեքուել է ուռին

Ու նայում է լուռ վազող ջրերին.

Երազ աշխարհում ամէն բան յաւէտ

Գալիս է, գնում ու ցնդում յաւէտ:

Եւ գլուխը կախ՝ նա լաց է լինում,

Ջրերը ուրախ՝ գալիս են, գնում:

Հին տարիների յուշ հեքիաթներից,

Պատմում էր ուռին այն վառ յուշերից.

Անցած – գնացած գարուն օրերից,

Մրմունջ էր կարդում ծերացած ուռին:

Եւ լուռ արտասւում, տխուր հեկեկում,

Ջրերը ուրախ՝ գալիս են , գնում: